

En ladcykel tager en tiltrængt pause under den store, sorte skrift, som slynger sig over gavlen: Strandgaarden. Øjnene vandrer videre, nysgerrigt, og før fødderne flytter sig, forstår man, at gården åbner sit hjerte for en, når man går forbi skibsklokken, som stilfærdigt har ventet på at synge sin velkomst.

Strandgaarden

Sangen forstummer snart i suset fra havet...

...som summer i baggrunden, og måske lidt uvant vakler man over pigstenene med bagagen. Et gammelt hestevognshjul står naturligt op ad muren, sådan som det med stor sandsynlighed også gjorde, da stedet blev bygget i 1727, og man forventer næsten, at vandpumpen puster drikkeklare dråber op, så hunden kan slukke tørsten efter turen.

Langs det tjæresorte bindingsværk med de hvidkalkede tavler rejser stokroser sig på højde med idyllen. Man kigger sig over skulderen for se, om Morten Korch følger med, men i stedet ser man stråtaget sænke sig. Her bukker man sig ærefuldt for den gamle gård, inden man træder indenfor.

Strandgaarden er et ikonisk vartegn på Læsø, og igennem 300 år har de autentiske bygninger grebet essensen af øen. Her er en naturlig ro, som blev bygget ind i murene, der igennem årene dannede fundament for strandfogedens hverdag. Hvilen var en eftertragtet følelse, så da fogeden forlod gården, gjorde Oda Mortensen stedet til et badehotel-sponsionat i 1949. Hurtigt spredte rygten om roen, nærværet og hendes gedigne, hjemmelavede mad sig til fastlandet, og snart var Strandgaarden et samlingspunkt med plads til alle.

Oda skabte Strandgaardens ånd, og for mange er hun stadig synonym med stedet. Derfor var det også afgørende for ejer Kim Hessellund, der siden barnsben er kommet i hendes strandgaardsstuer, at moderniseringer ikke sker på bekostning af den nærhed, hun blev billedet på.

Her holder man af at mødes i pejsestuen, hvor bløde møbler griber trætte kroppe foran brændeovnens varme. Her nyder man stilheden fra gamle dage, og sysler med snak, strikkesøj, bøger eller spil for på ubestemt tid at træde ud af travlheden. Her hører man hjemme.

Højt over haven hejser flaget ...

...fra flagstangen sig og slår smæld mod en sommerblå himmel. Små bede breder sig under træerne, der står spredt i den hyggelige have, hvor hvide møbler venter på, at man slår sig ned under parasollerne. Snart kommer kaffen og kagen som prikken over i'et i idyl, men først kan man nå at snuppe en skyggefuld lur i hængekøjen under de flimrende trækroner.

Ubemærket går tiden i stå. En time bliver til to, til tre, til mange, uden at man tænker over det, for stilheden, som svæver i luften, skaber en stemning, man simpelthen lader sig suge ind i.

Når aftenlyset lunt lægger sig om haven, lyser ilden i udepejsens åbne kammer. Man rykker tættere på, trækker trøjen over hovedet og smiler i sommermørket. Det samme lys lander levende let på aftenterrassen, som vender mod vandet, og derfor er et dejligt sted at snakke, til stjernerne står op og glasset er tomt.

Man føler sig straks hjemme...

...på Strandgaardens 14 værelser, som spænder fra de åbne, hvide rum med kig til kip, til de hulehyggelige værelser med en gylden træbeklædning, der skaber en sødmefyldt sommerhusstemning. Den luftige, lyse stil er et kendetegn, og det samme er balkoner og terrasser, så man kan nyde naturen i private rammer.

På kvistværelserne varmer en nostalgisk gårdstemning det moderne menneske med sin enkle indretning og de originale, romantiske detaljer. Tunge, rosastøvede gardiner går fra gulv til loft, og sammen med farvernes jordbundne trækker man Læsøs hedelandskaber indenfor.

Udkig til klitter og natur er for alle, og værelserne på første sal har endda udsigt til havet. Det forstærker badehotelstemningen, der særligt i annexet og de nybyggede huse bag den gamle gård er til stede i de kølige bølgeblå penselstrøg på væggene. En stråhat hænger parat, klar til at lande let på hovedet, inden man trækker i badekåben og går mod vandet.

Dagligt ser man badekåbeklædte kroppe i klitterne, for Læsøs bedste badestrand breder sig hvidt kun 100 meter fra Strandgården. Efter en dukkert dukker man op i spisestuen for at spille kort med venner og familie omkring det store bord. I vaserne pynter tørrede blomster fra det landskab, som skimtes gennem de små vinduer, og på klaveret i hjørnet kigger en udstoppet fasan forvirret frem.

I loftet løber bjælkerne som en markant linje i det lyse træ, for overalt er gårdens autentiske træk til stede. Det er de også i restauranten, hvor en åben pejs kælent knitrer, når man en overskyet morgen med sulten mave sætter en simpel, smagfuld menu til livs.

Smør med syde- salt, selvfølgelig...

...supplerer det lune brød, som danner basen for pålæg, marmelade og tilpas blødkogte æg. Det lægger en god bund, så man er klar til landlivet på Læsø med ture til kurbadet, saltsyderiet eller Storhaven, som alt sammen findes en kort cykeltur fra Strandgaarden.

Det er sjældent, man læner sig tilbage, lukker øjnene, lytter til havet lige bag klitterne og lader en solstråle æe kinden. I en tid, hvor verden vender hvert sekund, står Strandgaarden fast med de traditioner, der gennem århundreder har gjort huset til et fristed for gæster og turister. Det er steder som her, der giver os et tilhørsforhold, et hjemligt holdepunkt i en hektisk hverdag og en fælles historie, vi kan fortælle på en gråvejrsdag.

